

EFRR-VII.432.2.33.2024

DECYZJA NR 77/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 6 lutego 2025 roku

w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia października 2024 roku w przedmiocie odmowy udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania w formie umorzenia całej kwoty dofinansowania oraz naliczonych odsetek

Na podstawie: art. 138 § 1 pkt 1, art. 104 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w związku z art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust.1 pkt 2 lit. a i ust. 2 oraz art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 z późn. zm.), oraz art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566 z późn. zm.),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego - Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego -Andrzej Prus

po rozpoznaniu wniosku Pana, zam. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia października 2024 roku.
orzeka

utrzymać w mocy decyzję nr .../24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia ... października 2024 roku.

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez Pana ..., zam..., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ... z siedzibą ...(zwanego dalej: *Beneficjentem, Wnioskodawcą, bądź Stroną*) jest podjęta w dniu ... października 2024 roku przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako *Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* (zwana dalej: *Instytucją Zarządzającą, Organem*), decyzja administracyjna nr .../24 (zwana dalej: *decyzją nr .../24*)

orzekająca w przedmiocie odmowy udzielenia ulgi w postaci umorzenia w całości kwoty dofinansowania ze środków *Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego* wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych określonych w *decyzji nr .../23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego* (zwana dalej: *decyzją nr .../23*) z dnia ... sierpnia 2023 roku. W *decyzji nr .../24* zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do *Instytucji Zarządzającej* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. *Decyzja* ta została doręczona w dniu ... listopada 2024 roku.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez *Beneficjenta*, nadany przesyłką poleconą w dniu ... listopada 2024 roku, wpłynął do *Instytucji Zarządzającej* w dniu ... listopada 2024 roku, tj. został złożony w przewidzianym prawem terminie.

W przedmiotowym wniosku *Beneficjent* zawnioskował o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz podtrzymał stanowisko prezentowane w przedmiotowej sprawie, a co za tym idzie ponownie wniósł o udzielenie wnioskowanej ulgi w formie umorzenia spłaty zobowiązania określonego *decyzją nr .../23*.

Beneficjent w przedmiotowym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zgodził się ze stanowiskiem *Instytucji Zarządzającej* zawartym w uzasadnieniu *decyzji nr .../24*, zarzucając *Organowi*, że jedyną przesłanką odmowy udzielenia ulgi w postaci umorzenia należności do zwrotu jest to, iż posiada „dość duży majątek”. Jednocześnie *Strona* zarzuciła *Organowi*, który w tejże *decyzji* wymienił zadeklarowany przez *Wnioskodawcę* posiadany majątek, w tym udziały w spółce, że nie podał wartości tych udziałów oraz, że nie zbadał stanu finansów spółki. *Beneficjent* zarzuca *Organowi* niezbadanie wartości udziałów w kamienicy

posadowionej przy, którą wskazał jako składnik posiadanego majątku, a która, jak twierdzi, nadaje się do remontu i jego zdaniem nie jest to majątek, po który mógłby sięgnąć w pierwszej kolejności w celu uregulowania zobowiązań. W dalszej części wniosku *Strona* wskazuje, że jedynym składnikiem majątkowym, którym mógłby pozwolić na spłatę zobowiązania z *decyzji nr/23* są nieposiadane środki pieniężne, co jak twierdzi wykazał przedstawiając wyciągi z rachunków bankowych.

W przedmiotowym wniosku *Beneficjent* nie zgodził się również z wskazaną w *decyzji nr/24* przesłanką dotyczącą umorzenia należności pieniężnych.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania *Instytucji Zarządzającej* do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 61 ust.4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), (zwanej dalej: *u.f.p.*). Ponadto, zgodnie z art. 67 ust.1 w zw. z art. 60 pkt 6 *u.f.p.* do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), (zwanej dalej: *k.p.a.*) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.) (zwanej dalej: *ordynacją podatkową*). W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 *k.p.a.* przedmiotowy wniosek *Beneficjenta* o ponowne rozpatrzenie sprawy podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów *k.p.a.*, dotyczących odwołań od decyzji. *Instytucja Zarządzająca* rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 *k.p.a.*, a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio *decyzji* oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie, *Instytucja Zarządzająca* stwierdza, że wydana w dniu października 2024 roku *decyzja nr/24* w przedmiocie odmowy udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie całości kwoty dofinansowania z EFRR i naliczania odsetek, których wysokość została określona przez Zarządu Województwa Świętokrzyskiego w *decyzji nr/23* z dnia sierpnia 2023 roku została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała poniższych ustaleń faktycznych.

W dniu listopada 2023 roku *Organ* wydał ostateczną *decyzję nr .../23*, utrzymującą w mocy wydaną w dniu sierpnia 2023 roku *decyzję nr .../23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego*, określającą Panu zam. przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków *Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego* (zwanego dalej: *EFRR*) wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach *Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* na podstawie umowy o dofinansowanie nr *RPSW.....* projektu pn.: „... ” (zwaną dalej: *umową o dofinansowanie*), zawartej w dniu ... grudnia 2020 roku, termin naliczania odsetek jak dla zaległości podatkowych oraz sposób zwrotu środków.

W ostatecznej *decyzji nr .../23* i poprzedzającej ją *decyzji nr .../23* określona kwota zwrotu całości dofinansowania ze środków *EFRR* wynosiła: ... zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanymi od dnia przekazania środków dofinansowania do dnia zwrotu środków.

Zgodnie z treścią art. 207 ust. 1 *u.f.p. Beneficjent* zobowiązany był do zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami w terminie 14 dni liczonych od dnia doręczenia ostatecznej decyzji. Do *Instytucji Zarządzającej* wpłynęła skarga *Beneficjenta* na *decyzję nr .../23* do *Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach*, (zwany dalej: *WSA w Kielcach*), wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania *decyzji ostatecznej nr .../23*. *Instytucja Zarządzająca* w dniu ... stycznia 2024 roku wydała *postanowienie nr .../24* o odmowie wstrzymania wykonania *decyzji nr .../23*. *Postanowieniem* sygn. akt ... z dnia ... marca 2024 roku *WSA w Kielcach* oddalił wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej *decyzji*. Następnie, *Beneficjent* złożył zażalenie na powyższe *postanowienie* z dnia ... marca 2024 roku. do *Naczelnego Sądu Administracyjnego* w Warszawie (zwany dalej: *NSA*), który w maju 2024 roku oddalił zażalenie *Strony* na ww. *postanowienie WSA w Kielcach*.

W dniu ... czerwca 2024 roku *Beneficjent* dokonał wpłaty na rachunek bankowy *Organu* kwoty ogółem w wysokości zł. Przedmiotowa kwota została zaliczona przez *Organ* na spłatę zobowiązania w następującej wysokości:

- 1.) kwotę zł, jako zwrócone dofinansowanie EFRR, przekazane w dniu 26 stycznia 2021 r.,
- 2.) kwotę zł, jako zwrócone odsetki od kwoty zwróconego dofinansowania ... zł za okres od dnia przekazania ... stycznia 2021 r. do dnia zwrotu ... czerwca 2024 r. (dzień obciążenia rachunku *Beneficjenta*).

W związku z powyższym zaliczaniem pozostała z decyzji .../23 do spłaty kwota dofinansowania, EFRR tj. ... zł (... zł – ... zł) wraz z odsetkami.

WSA w Kielcach w dniu ... czerwca 2024 roku oddalił skargę na decyzję nr .../23 utrzymującą w mocy decyzję nr/23. Strona złożyła skargę kasacyjną do NSA od wyroku WSA w Kielcach z dnia ... czerwca 2024 roku.

Beneficjent w dniu 3 września 2024 r. do Instytucji Zarządzającej przesłał wniosek wszczynający postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania w postaci umorzenia zwrotu dofinansowania w wysokości zł wraz z odsetkami od dnia stycznia 2021 roku, wynikającymi z decyzji nr/23. Do przedmiotowego wniosku o udzielenie ww. ulgi *Beneficjent* nie załączył żadnych dokumentów, które przedstawiałyby jego sytuację finansową.

W uzasadnieniu ww. wniosku Strona poinformowała Organ, o utrzymaniu stanowiska pracy zarówno w trakcie pandemii, jak i po jej zakończeniu zgodnie z deklaracją. Jednocześnie *Beneficjent* wyjaśniał, że jego zdaniem przyczyny zmniejszonej aktywności w zakresie działalności gospodarczej, w tym działalności targowej, w okresie pandemicznym spowodowane były wystąpieniem w dłuższym okresie czasu całkowitego zakazu prowadzenia tego rodzaju działalności, natomiast po jego zniesieniu zmniejszoną liczebnością podmiotów, które brały udział w tego typu wydarzeniach. Ponadto, wskazał, że otrzymana dotacja została w całości wykorzystana na potrzeby utrzymania firmy, wynagrodzenia pracowników, płatności za prąd itp. Zdaniem *Beneficjenta* po okresie pandemii nie udało mu się przywrócić firmy do poziomu jaki miała ona przed pandemią, tj. nie odzyskał klientów i zamówień utraconych w związku z pandemią. W uzasadnieniu swojego wniosku Strona wskazała, że nie bez znaczenia na dalsze funkcjonowanie firmy miał wybuch wojny w Ukrainie, który wpłynął na wielokrotny wzrost kosztów prowadzonej działalności, m.in. koszty zakupu wielu niezbędnych materiałów, energii elektrycznej i gazu. *Beneficjent* stwierdził, że nie jest on w stanie spłacić zobowiązania bez wyprzedaży posiadanego majątku firmy tj. maszyn

i urzędzeń, które służą do utrzymania firmy. Jednocześnie oświadczył, że w okresie pandemii nastąpił spadek obrotów firmy z kwoty ... zł w 2018 r., ... zł w roku 2019 r., do kwoty ... zł w roku 2023. Zdaniem *Strony* stan jego finansów nie pozwala mu na zwrot kwoty dotacji.

W związku z wnioskiem Beneficjenta z dnia ... czerwca 2024 roku, zgodnie z treścią art. 61 § 1 *k.p.a.* zostało wszczęte postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi **w postaci** umorzenia spłaty zobowiązania, określonego ostateczną *decyzją nr .../23*.

Następnie, pismem znak EFRR-VII.... z dnia ... września 2024 roku *Beneficjent* został poinformowany, że zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 pkt 2a *u.f.p.* należności, o których mowa w art. 60 *u.f.p.*, właściwy organ może, na wniosek zobowiązanego, umarzać należność w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym.

Pozytywne rozpatrzenie wniosku stanowiącego przedmiot postępowania w sprawie. udzielenia ulgi wymagało więc wykazania przez *Beneficjenta* jednej z powyższych przesłanek. W piśmie z dnia ... września 2024 roku *Organ* wskazał również *Stronie*, że na podstawie art. 64 ust. 2 *u.f.p.* w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą ulgi mogą być udzielone z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

W takim przypadku *Beneficjent* jest zobowiązany wykazać czy, wnioskowana pomoc:

- nie stanowi pomocy publicznej,
- stanowi pomoc de minimis,
- stanowi inną niż de minimis pomoc publiczną.

Ponadto poinformowano *Beneficjenta*, że w tym zakresie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej* (Dz. U. z 2023 r., poz. 702, z późn. zm.) oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, tj.

Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis z dnia 29 marca 2010 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 311),

Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie z dnia 29 marca 2010 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 312).

W związku z powyższym, *Instytucja Zarządzająca* w piśmie z dnia września 2024 roku wezwała Beneficjenta również do określenia rodzaju pomocy o jaką się ubiega oraz o dostarczenie niezbędnych dokumentów do rozpatrzenia powyższego wniosku.

Beneficjent został również zobowiązany do przekazania w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego pisma stosownych dokumentów potwierdzających sytuację materialną *Strony* (osoby fizycznej) tj. wszystkich danych niezbędnych do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku o udzielenie ulgi. Pismo zostało odebrane przez *Beneficjenta* w dniu września 2024 roku.

W dniu ... września 2024 roku do *Organu* wpłynęło pismo *Strony* wraz z załącznikami tj. formularzem określającym, o jaki rodzaj pomocy się on ubiega, tj. formularzem informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis oraz oświadczenie dot. stanu rodzinnego *Strony*, poniesionych kosztów utrzymania, zestawienie składników majątku prywatnego, dokumenty dot. obliczenia dochodu za lata 2021 - 2023, formularze PIT-36 z lat 2021 - 2023, a także wyciągi z 5 rachunków bankowych firmy z dnia 31 sierpnia 2024 roku, potwierdzające stan rachunków bankowych na koniec miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku. Ponadto *Strona* dołączyła umowę pomiędzy ... a *Wnioskodawcą* dotyczącą rozłożenia *Stronie* zobowiązania na raty, fakturę VAT z, potwierdzającą zaległości finansowe wraz z wnioskiem o zawarcie ugody ratalnej, wyciąg z prywatnego rachunku bankowego za okres od 26 czerwca 2024 roku do 24 września 2024 roku.

W dalszej części postępowania *Organ* pismem znak: EFRR-VII.... z dnia ... września 2024 r., stosownie do postanowień art. 10 § 1 *k.p.a.*, zawiadomił *Stronę* o przygotowanym materiale dowodowym do wydania decyzji w sprawie umorzenia przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania ze środków EFRR wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych i poinformowała go o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Organ* w tym samym piśmie, zgodnie z art. 36 § 1 *k.p.a.* zawiadomił *Stronę*, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienie jej wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z tym, zostanie ona załatwiona do dnia .. grudnia 2024 roku. Niniejsze zawiadomienie zostało odebrane przez *Stronę* ... października 2024 roku.

W dniu ... października 2024 r. do *Organu* wpłynęło pismo *Strony*, w którym w odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, zawarła dodatkowe informacje dotyczące stanu majątkowego wraz z załącznikami, tj.: dokumentacją fotograficzną, pismem dot. dokonania wstrzymania dostarczania paliwa gazowego wraz ze zleceniem wstrzymania dostaw skierowanym do Pani ... oraz pismami dot. zgłoszenia szkody nr

Jednocześnie w ww. piśmie *Strona* złożyła dodatkowe informacje, które mają wpływ na jego sytuację finansową a mianowicie, że w wyniku nawałnicy, jaka miała miejsce w nocy z 2024 roku poważnemu uszkodzeniu uległ budynek firmowy przy oraz mienie znacznej wartości znajdujące się na terenie obiektu, należące zarówno do firmy „....”, jak i do firm współpracujących, które było przechowywane na terenie firmy. *Strona* wskazała, że w ww. budynku uszkodzeniu uległa spora część elewacji od strony zachodniej i południowej, w tym zostały oberwane rynny oraz wybite szyby w oknach, co w konsekwencji doprowadziło do zalania części pomieszczeń budynku, a także całej elewacji od strony zachodniej. Ponadto, zdaniem *Strony* nadwyrężeniu uległa konstrukcja dachu budynku, w związku z czym pojawiły się nieszczelności w obrębie dachu, w wyniku czego pojawiły się zacieki na części ścian wewnątrz budynku na ostatniej kondygnacji. W wyniku ww. nawałnicy połamane zostały drzewa, które spadając uszkodziły stanowiący własność firmy namiot, samochód osobowy oraz ... będących na przechowaniu. Jednocześnie *Strona* poinformowała, że podjęte działania uzyskania odszkodowania nie przyniosły rezultatu. W piśmie tym, *Strona* stwierdziła, że budynek firmowy i jego otoczenie wymagają natychmiastowego remontu i zabezpieczenia, gdzie koszt tych prac wstępnie oszacowany jest na kwotę w przedziale ... tys zł, jej zdaniem opisując całą sytuację jako „gwóźdź do trumny”, gdyż firmie grozi również roszczenie dotyczące naprawy uszkodzonych w wyniku przedmiotowego kataklizmu, gdzie koszty naprawy oszacowane są na zł. Natomiast koszt uszkodzonych namiotu i samochodu oszacowany został na zł. Zdaniem *Strony* odcięcie dostaw gazu do nieruchomości przy z uwagi na brak spłaty istniejącego zadłużenia w kwocie ponad zł, pogarsza całą sytuację, a co za tym idzie, istnieje brak możliwości ogrzewania budynku i wysuszenie zalanych pomieszczeń oraz ścian. W wyniku powstałych uszkodzeń nie jest możliwa sprzedaż budynku bez nadzwyczajnej straty na wartości w wysokości 85%. Jak wyjaśnia, już samo wystąpienie znacznej szkody majątkowej spowodowane nadzwyczajnym wydarzeniem losowym jakim

była rzeczowa nawałnica, stanowi wystąpienie określonej w przepisie art. 67a ordynacji podatkowej przesłanki zastosowania ulgi w postaci ważnego interesu podatnika.

Jednocześnie *Strona* wskazała, że przychody z posiadanego majątku nie wystarczają nawet na jego utrzymanie, czego dowodem są zaległości u dostawców mediów. Natomiast, jej zdaniem w sytuacji, w której się znalazła firma po pandemii koronawirusa przestała ona faktycznie funkcjonować i nie odzyskała dawnych klientów, ani też nie pozyskała nowych. Jak *Strona* wyjaśnia sprzedaż jakiegokolwiek majątku w celu zaspokojenia długów spowoduje jedynie utratę dochodu i dalsze pogorszenie sytuacji finansowej. W dalszej części pisma *Strona* przedstawiając swoją sytuację informuje, że przez 30 lat prowadzenia przez niego działalności gospodarczej firma nigdy nie była w tak trudnej sytuacji gospodarczej i finansowej, jak teraz i nigdy, jak teraz nie potrzebuje pomocy publicznej. Zdaniem *Strony* biorąc pod uwagę, iż firma jest jeszcze w posiadaniu maszyn i urządzeń, które dają pewną perspektywę rozwoju, czy też kontynuacji działalności po rozwiązaniu problemów finansowych otrzymana ulga w postaci umorzenia należności z tytułu nienależnie pobranej dotacji, jest jedyną obecnie szansą na jej podźwignięcie.

Instytucja Zarządzająca w dniu ... października 2024 roku wydała decyzja nr .../24 o odmowie udzielenia ulgi w postaci umorzenia w całości kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych określonych w decyzji nr/23.

W dniu listopada 2024 roku do *Organu* wpłynął wniosek *Strony* o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzja nr .../24. W uzupełnieniu tego wniosku w dniu ... listopada 2024 roku *Strona* przesała za pismem z dnia listopada 2024 r. przedsądowe wezwanie do zapłaty z ... (pismo znak wystawione dla Pana na kwotę do zapłaty ... zł.

Organ w dniu ... grudnia 2024 roku sporządził na podstawie art. 10 i 36 § 1 k.p.a. zawiadomienie o przygotowanym materiale dowodowy niezbędnym do ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr .../24 oraz jednocześnie poinformował o nowym terminie załatwienia sprawy tj. do ... lutego 2025 roku. Odbiór powyższego pisma potwierdzono w dniu ... grudnia 2024 roku.

Po ponownej analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego należało więc stwierdzić, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a *u.f.p.* organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 *u.f.p.* jest instytucja zarządzająca. Na podstawie art. 64 ust 1 pkt 2 lit. a *u.f.p.* należności o których mowa w art. 60 *u.f.p.* właściwy organ umarza należność w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym.

Zapisy niniejszej ustawy dają instytucji zarządzającej możliwość umarzania w całości należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych.

Należności publicznoprawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 *u.f.p.* do niepodatkowych należności o charakterze publicznoprawnym należą należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. *o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020* (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.) (zwana dalej: *ustawą wdrożeniową*). Zgodnie z art. 6 i art. 9 *ustawy wdrożeniowej* za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku regionalnego programu operacyjnego jest zarząd województwa.

Do zadań instytucji zarządzającej na podstawie art. 9 ust 2 pkt 9 lit. b *ustawy wdrożeniowej* należy wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 *u.f.p.*

Następnie, zgodnie z art. 61 ust. 4 *u.f.p.* w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez instytucję zarządzającą służy wniosek do tej instytucji albo organu o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 *u.f.p.* do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy *k.p.a.* i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 *k.p.a.* organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

W świetle art. 104 i art. 107 *k.p.a.*, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Zgodnie z art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. *o samorządzie województwa* (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. *o samorządzie województwa* decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

W świetle art. 64 ust.1 i 2 *u.f.p.* stosuje się inny tryb rozpatrywania wniosków w sprawie udzielenia ulgi w odniesieniu do zobowiązanych prowadzących działalność gospodarczą i takiej działalności nieprowadzących. W przypadku zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą ulgi mogą być udzielone z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

W postępowaniu wszczętym na wniosek *Beneficjenta*, *Instytucja Zarządzająca* jest związana treścią i zakresem żądania *Beneficjenta*. *Instytucja Zarządzająca* na wniosek *Beneficjenta* prowadzącego działalność gospodarczą, bada przesłanki udzielenia ulgi w postaci umorzenia należności i naliczanych odsetek przy uwzględnieniu przesłanek ważnego interesu

zobowiązanego lub interesu publicznego, przesłanek społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego.

Zgodnie z art. 64 ust. 2 *u.f.p.*, właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 *u.f.p.* ulg w spłacie zobowiązań, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej,
- 2) stanowią pomoc *de minimis*,
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

Warunki określone w art. 64 ust. 2 *u.f.p.* zawężają w stosunku do prowadzących działalność gospodarczą dopuszczalność stosowania ulg. Oznacza to, iż rozpoznanie wniosku przedsiębiorcy o udzielenie ulgi wymaga w pierwszej kolejności oceny, czy ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, a jeżeli tak to jakiego rodzaju. Dopiero, w drugiej kolejności celowe jest badanie wniosku pod kątem kryteriów, o których mowa w art. 64 ust.1 *u.f.p.* Pomoc publiczna to ingerencja instytucji państwowych, polegająca na przyznaniu w jakiegokolwiek formie, pomocy pojedynczemu podmiotowi gospodarczemu bądź grupie podmiotów, prowadząca do zakłócenia konkurencji na wolnym rynku.

W szerszym znaczeniu, pomocą publiczną są też inne instytucje prawne uprzywilejowujące wspomagany podmiot względem pozostałych (indywidualne zwolnienia podatkowe, gwarancje rządowe, monopole etc.).

Pomoc publiczna jest zdefiniowana w art. 107 ust. 1 Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. 2004.90.864/2 z późn. zm.): „*Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na*

wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.” Pomoc ta może przybrać formę: rozłożenia na raty należności, odroczenia terminu spłaty należności lub umorzenie należności. Ulga w postaci umorzenia całości należności będzie pomocą publiczną, jeżeli jednocześnie zostaną spełnione cztery przesłanki:

1. wsparcie jest przyznawane przedsiębiorstwu w rozumieniu unijnego prawa konkurencji przez państwo lub pochodzi ze środków publicznych,
2. udzielane jest na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku,
3. ma charakter selektywny, czyli uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa, bądź produkcję określonych towarów,
4. zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Zgodnie z powyższym, w zakresie pierwszej z ww. przesłanek w części uznania udzielenia danej ulgi za pomoc publiczną należy wskazać, że *umowa o dofinansowanie* projektu zawarta pomiędzy *Instytucją Zarządzającą* a *Beneficjentem* zakładała przyznanie dofinansowania, które, jak stanowi § 2 ust. 4 *umowy o dofinansowanie* oznacza: „...*dofinansowanie w kwocie nieprzekraczającej: PLN (słownie: ... zł, .../100), stanowiącej 100 % kwoty wydatków kwalifikowalnych Projektu, w ramach współfinansowania UE.*” Środki te tj. środki współfinansowania UE czyli środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego są w myśl art. 5 ust. 1 i 3 *u.f.p.* środkami publicznymi, stąd nawet w sytuacji, kiedy *Instytucja Zarządzająca* nie wyraziła zgody na zastosowanie ulgi w postaci umorzenia w całości należności zasadnym było rozważenie na temat charakteru ww. środków finansowych. Następnie w zakresie drugiej z ww. przesłanek należy wskazać, że *Beneficjent* jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 43 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r., poz. 1610, z późn. zm.), ponieważ zgodnie z definicją tam zawartą: „*Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33 § 1, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.*”

Status przedsiębiorcy może przysługiwać zarówno osobom fizycznym, jak i osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niebędącym osobami prawnymi, ale mającym zdolność prawną. Następnie, w zakresie trzeciej z ww. przesłanek należy wskazać, że z uwagi na selektywny charakter ulgi, czyli uprzywilejowanie określonego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw, bądź produkcji określonych towarów – każda przyznana ulga

uprzywilejowuje wnioskujący o nią podmiot względem innych. Natomiast, w zakresie ww. czwartej i ostatniej przesłanki wskazać należy, że zakłócenie lub groźba zakłócenia konkurencji oraz negatywny wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej. *Beneficjent* w przekazanej korespondencji i dokumentacji nie wykazał i nie wskazał, czy prowadząc działalność gospodarczą realizuje wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi UE.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wypracowanym na gruncie art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, pomoc publiczna może wystąpić więc w przypadku udzielenia wsparcia przedsiębiorstwu po spełnieniu łącznie 4 wyżej wskazanych przesłanek.

Zaś, aby przedsiębiorca mógł uzyskać ulgę musi wykazać, że dana ulga nie będzie stanowiła pomocy publicznej (tj. nie spełnia wyżej wskazanych 4 przesłanek) bądź też w przeciwnym przypadku - wykazać, że dana pomoc publiczna mieści się w limicie pomocy *de minimis* dla danego przedsiębiorcy lub też wykazać, że ulga ta będzie stanowiła inną dozwoloną formę pomocy publicznej.

Pomoc *de minimis* jest rodzajem wsparcia publicznego, o której stanowi Rozporządzenie Komisji (UE) nr 2023/2831 z 13 grudnia 2023 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*. Pomoc ta jest o stosunkowo niskiej wartości, dzięki czemu nie jest ona w stanie naruszyć konkurencji lub wywierać wpływ na handel między Państwami Członkowskimi. Pomoc *de minimis* może być udzielana do wysokości 300 000,00 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

Strona składając wypełniony *Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis* wskazała również, że przedmiotowa pomoc nie stanowi pomocy publicznej, tylko pomoc de minimis, natomiast jak wynika z wydruk z SUDOP łączna wartość pomocy *de minimis* udzielonej w ostatnich 3 latach liczonych od .. września 2021 r. do ... września 2024 r. (data złożenia wniosku o ulgę) wynosi ... zł, to jest .. EUR, co wskazuje, że nie doszło do przekroczenia pułapu 300 000,00 EUR.

W drugiej kolejności, *Instytucja Zarządzająca* przystąpiła do analizy prawnej zasadności żądania zawartego we wniosku *Beneficjenta*. Podstawą dla *Instytucji Zarządzającej* do

wydania decyzji w przedmiotowej sprawie jest art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a *u.f.p.*, który stanowi, że:

„1. Należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może:

2) na wniosek zobowiązanego:

a) umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym.”

Z treści powyższego przepisu wynika, że ustawodawca przewidział możliwość umarzania w całości zobowiązań tworzących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, w tym należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określonych w art. 60 pkt 6 *u.f.p.* Instytucja Zarządzająca na tej podstawie w toku postępowania winna zatem zbadać czy w sprawie zachodzą przesłanki umożliwiające zastosowanie ulg o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a *u.f.p.*, tj.: *w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym.*

Przepisy prawa nie zawierają definicji legalnej pojęć „*ważny interes zobowiązanego*” oraz „*interes publiczny*”. Instytucja Zarządzająca oceniając wypełnienie w niniejszej sprawie dyspozycji wskazanych klauzul generalnych zobowiązana była posiłkować się rozumieniem tych pojęć wypracowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą o zaistnieniu *ważnego interesu dłużnika* możemy rozumieć sytuację, jak orzekł w wyroku WSA w Warszawie V SA/Wa 627/18 z dnia 13 lutego 2019 r., wówczas gdy, z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków, na które dłużnik nie mógł mieć wpływu i które były niezależne od jego postępowania, nie jest w stanie uregulować należności. O istnieniu ważnego interesu dłużnika nie decyduje jego subiektywne przekonanie, lecz decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodne z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości, w której wysoka rangę mają zdrowie i życie, a także możliwości zarobkowe w celu zdobycia środków utrzymania. Ponadto, jak zauważył WSA w Opolu w wyroku z dnia 28 lipca 2021r. I SA/Op 248/21: *Przez ważny interes podatnika należy rozumieć zdarzenia losowe oraz sytuacje osobiste, rodzinne, zdrowotne czy też ekonomiczne (dotyczące majątku, dochodów, wydatków, możliwości płatniczych), które w okolicznościach konkretnego przypadku nie pozwalają na spłatę należności*

publicznoprawnych bez szczególnej dolegliwości dla zobowiązanego w postaci nadmiernego obciążenia finansowego bądź innych ciężkich skutków.

Natomiast odnosząc się do znaczenie drugiej przesłanki, do **interesu publicznego** zarówno w literaturze przedmiotu, jak i w orzecznictwie przyjmuje się, że jest to dyrektywa postępowania, nakazująca mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa lub danej społeczności lokalnej (jednostka samorządu terytorialnego). Do takich wartości należy zaliczyć m. in. sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy publicznej, sprawność działania aparatu państwowego. Również ta przesłanka, tj. „*interesu publicznego*”, jest przedmiotem rozstrzygnięć sądów, która co prawda dotyczy rozumienia tożsamego terminu w *Ordynacji podatkowej* i zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r. (sygn. akt III SA/Wa 1964/05), gdzie wskazano, że pojęcie terminu „*interesu publicznego*” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stanowienia prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Jak wskazał WSA w Kielcach w wyroku z dnia 10 października 2012 r. (sygn. akt SA/Ke 623/12), analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki interesu publicznego zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem, nie ma podstaw przeciwstawiania interesu publicznego, jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela. Podnosi się również, że jakkolwiek w interesie publicznym leży, aby wszyscy zobowiązani wywiązywali się z obowiązku zapłaty należności, to interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie dochodów budżetu państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków, np. na zasiłki dla bezrobotnych, czy pomoc społeczną (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 4 września 2012 r., sygn. akt I SA/Sz 217/13).

Należy zauważyć, że przyznanie zobowiązanemu ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym. Co oznacza, że organ na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi, a dopiero po

stwierdzeniu ich wystąpienia rozstrzyga o jej udzieleniu. Uznaniowość powoduje, że stwierdzenie wystąpienia wymaganych przesłanek nie zobowiązuje organu do wydania decyzji czyniącej zadość wnioskowi. Organ zobowiązany jest dokładnie ustalić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu organu. W ramach uznania administracyjnego, organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia co oznacza, że może - w przypadku stwierdzenia przesłanki - uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 k.p.a.), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), zaś decyzja winna spełniać wymogi określone w art. 107 § 1 i § 3 k.p.a. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w wyroku WSA w *Kielcach* z dnia 23 lutego 2023 r. (sygn. akt I SA/Ke 12/23) gdzie podkreślono, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek określonych w art. 64 ust. 2 *u.f.p.* Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przesłanek, o których mowa w art. 64 ust. 2 *u.f.p.*, odmówić udzielenia takiej ulgi. Ponadto, jak podkreślił WSA w *Kielcach* w tym samym wyroku instytucja udzielenia ulgi w spłacie należności publicznoprawnych przewidziana w *u.f.p.* opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, co nie oznacza że ustawodawca pozostawił organom pełną swobodę w ich stosowaniu. Z powyższego przepisu wynika uznaniowość organu podatkowego czy istnieją lub nie istnieją w konkretnej sprawie szczególne okoliczności przemawiające za udzieleniem ulgi, natomiast decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionym materiale dowodowym. Należy wskazać, że decyzja w zakresie ulgi w spłacie zaległości podatkowych jest instytucją szczególną w systemie prawa podatkowego i taki też charakter winny mieć okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy. Po zdefiniowaniu przesłanek umożliwiających udzielenie *Beneficjentowi* wnioskowanej ulgi, *Instytucja Zarządzająca* przystąpiła do analizy spełnienia ich przez *Beneficjenta* pod kątem możliwości przyznania ulgi na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a *u.f.p.* oraz pod kątem wniesionych zastrzeżeń w ramach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie wszczynającym to postępowanie stwierdziła, że: „...tak naprawdę jedyną przesłanką udzielenia mi ulgi w postaci umorzenia całości lub części dotacji podlegającej zwrotowi jest, to że posiada, „dość duży majątek”(...) udziały w spółce, ale nie podaje się już wartości tych udziałów. Stan finansów spółki też nie został zbadany (...) czy przynosi ona jakiś dochód, czy posiada jakiś majątek, czy nominalna wartości udziałów odpowiada ich rzeczywistej wartości.” Jednocześnie informując, że wartość tych udziałów jest znikoma. *Instytucja Zarządzająca* nie podziela stanowiska *Strony*, ponieważ uzasadnienie decyzji nr .../24 zostało oparte na merytorycznej i popartej materiałem dowodowym analizie stanu faktycznego przedmiotowej sprawy. Specyfika udzielania ulg w spłacie zobowiązania oparta jest, jak to już powyżej wskazano, na konieczności omówienia względów prywatnych i publicznych, które muszą zostać odniesione do konkretnej sytuacji wnioskodawcy odzwierciedlonej w przekazanym przez tego wnioskodawcę materiale dowodowym. W związku z czym, nie można zgodzić się z takim stanowiskiem *Beneficjenta*, ponieważ w uzasadnieniu decyzji nr .../24 znalazły się argumenty o charakterze merytorycznym i odnoszącym się do konkretnego, przekazanego przez *Beneficjenta* materiału dowodowego. W tym miejscu należy wskazać, że to *Beneficjent* w toku prowadzonego postępowania przed wydaniem decyzji nr .../24 w załączonym do pisma przewodniego (które do *Organu* wpłynęło w dniu ... września 2024 r.) dokumencie „Zestawienie Majątku Prywatnego” w pkt. 2 „Pozostały majątek w tym firma”, sam wskazał „udziały w spółce ... o wartości nominalnej ... PLN”. *Organ* analizuje dokumenty, które *Strona* przedstawia w toku prowadzonego postępowania. To na *Stronie* ciąży obowiązek udokumentowania swojej sytuacji finansowej. Dla *Organu* oświadczenie *Strony* w ww. dokumencie jest wiążące, tym bardziej że zostało poświadczane własnoręcznym podpisem *Strony*. Oczekiwanie *Strony*, że *Organ* będzie przeprowadzał analizę stanu finansów spółki niezwiązanej z niniejszą sprawą bez przedstawienia przez *Stronę* jej dokumentów finansowych, gdy *Strona* nie informuje *Organu* o kondycji finansowej tej *Spółki*, jest ze strony *Beneficjenta* nadinterpretacją przepisów dotyczących postępowania dowodowego. Jedyną informacją jaką zawarła *Strona* w tym oświadczeniu na temat tej *Spółki* jest to, że „...od lat brak wypłaty dywidend z tytułu udziałów”. W tym, miejscu należy wskazać, że to na *Stronie* ciąży obowiązek wykazania podstaw do udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania, o którą się ubiega. Tak więc, należy stwierdzić, że powyższy zarzut jest

nietrafiony, gdyż obowiązek przedstawienie wyjaśnień co do udziałów w spółce, w tym dokumentów świadczących o kondycji finansowej tej spółki leżał po stronie *Beneficjenta*. *Organ* nie miał możliwości analizy finansowej rzeczzonej spółki, gdyż nie posiadał dokumentów, ani sygnałów od *Strony*, o tym że udziały w tej spółce mogą mieć niższą wartość niż wskazana przez *Stronę* w ww. Oświadczeniu. W dalszej części swojego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy *Strona* zarzuca brak ustalenia wartości udziałów w kamienicy informując, że „...*jest to budynek na rogu, gdzie gołym okiem widać, bez zagłębiania się w szczegóły, iż wymaga on generalnego remontu.*” *Beneficjenta* w ww. części Oświadczenia, jako jeden z elementów majątku wymienia udziały% w kamienicy przy o wartości ... zł – ... zł. *Organ* dając wiarę ww. Oświadczeniu bez przedłożenia przez *Stronę* wiarygodnych dokumentów potwierdzających wartość tych udziałów nie jest zobligowany do ustalania i wyceny ich wartości. To na *Stronie* w podstępowaniu dowodowym ciąży obowiązek udowodnienia, że nie jest w stanie spłacić swoich zobowiązań. W dalszej części wniosku *Strona* pisze, że nie jest to gra „...”, *Organ* przyznaje rację *Stronie* w tym zakresie, gdyż wydatkowanie środków publicznych to sprawa bardzo ważna i jako *Instytucja Zarządzająca* zobowiązana jest przestrzegać reguł, które narzucają przepisy dotyczące ich wydatkowania w tym ustawy o finansach publicznych i zasady egzekwowania w przypadku nadużyć w ich gospodarowaniu przez *Beneficjentów*.

Odnosząc się do zarzutu nie rozważenia możliwości częściowego umorzenia zobowiązania, *Organ* wskazuje, iż w sprawie wszczętej na wniosek *Strony*, jest związany żądaniem wniosku. Wnioskiem z dn... sierpnia 2024 r. *Beneficjent* wniósł o „umorzenie w całości należności wynikającej z *decyzji nr .../23*”, tym samym nie zrozumiały jest formułowany na obecnym etapie zarzut nie rozważenia możliwości częściowego umorzenia należności.

W dalszej części wniosku *Strona* pisze, że została dotknięta zdarzeniem nagłym, losowym w postaci nawałnicy i jej zdaniem jest to przykład wystąpienia przesłanki indywidualnej w postaci ważnego interesu podatnika. Zdaniem *Strony* „*Żaden przepis prawa nie wymaga, aby powódź, nawałnica czy inne podobne zdarzenie było przyczyną powstania zaległości, wystarczy bowiem, że mają one wpływ na sytuację majątkową zobowiązanego, w związku z czym nie jest on w stanie dokonać spłaty swojego zadłużenia.*” Jednocześnie *Strona* zarzuca, że *Organ* nie wziął pod uwagę wyjaśnień z tym związanych, co według niej stanowi

naruszenie przepisy art. 67a i 67b ustawy *Ordynacja podatkowa*. *Decyzję nr .../23* w sprawie zwrotu dofinansowania ze środków EFRR wraz z odsetkami *Organ* wydał w dniu ... sierpnia 2023 r. natomiast zdarzenie losowe, o którym wspomina *Strona* we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej *decyzją nr .../24* w sprawie ulgi w postaci umorzenia całego zobowiązania wynikającego z *decyzji nr .../23* miało miejsce w dniach ... 2024 r. czyli bez mała rok później po powstaniu obowiązku zwrotu wynikającego z *decyzji nr .../23*. W tym, miejscu nie sposób zgodzić się z twierdzeniem *Strony*, że *Organ* nie wziął pod uwagę powyższych informacji, gdyż wydając *decyzje nr .../24* o odmowie udzielenia ulgi w formie umorzenia całego zobowiązania *Organ* wziął pod uwagę cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. *Beneficjent* poinformował, że w wyniku nawałnicy jaka miała miejsce w nocy z 2024 r., poważnemu uszkodzeniu uległ budynek firmowy przy ... oraz mienie znacznej wartości znajdujące się na terenie obiektu (samochód wraz z ...), należące zarówno do firmy, jak i do firm współpracujących, które było przechowywane na terenie firmy. Jak już wcześniej wspomniano *Organ* przeanalizował dostarczony materiał z zaistniałego wówczas zdarzenia. Z dokumentów tych wynika (dokumentu agencji ubezpieczeniowej „....”), że uszkodzenie budynku, nie pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowo- skutkowym ze szkodą, tzn. szkoda nie jest skutkiem upadającej gałęzi, czy też fragmentu drzewa. Widoczne na zdjęciach uszkodzenia budynku mają charakter szkody długotrwałej, działania niekorzystnych warunków atmosferycznych na elewację budynku i powstały w wyniku zużycia technicznego. W przypadku uszkodzenia mienia znacznej wartości właściciel może ubiegać się od właściciela terenu, na którym rośnie drzewo o odszkodowanie, ale musiałoby dojść do winy i zaniedbania po stronie właściciela drzewa, np. było spróchniałe, a ten je pozostawił zamiast usunąć. W tym miejscu należy wskazać, że *Organ* nie może ponosić odpowiedzialności za niewłaściwe ubezpieczenie obiektu. Taki obowiązek ciąży na każdym, kto prowadzi działalność gospodarczą, w tym przechowujących cudze mienie wówczas wszelkie szkody mogły być pokryte z wypłaty odszkodowania przez firmę ubezpieczeniową, co miało by realny wpływ na zasoby finansowe *Strony*.

W odpowiedzi na pismo *Organu* z dnia... września 2024 r. *Strona* przedstawiła przy piśmie z dnia września 2024 r. dokumenty z których analizy wynika, że *Beneficjent* jest osobą

rozwiedzioną, ma pełnoletnią córkę, która jest samodzielna oraz że nie posiada osób na utrzymaniu. Z dokumentów wynika, że koszty utrzymania stanowią:

- koszt utrzymania nieruchomości w wysokości 4 000,00 zł,
- transportu w wysokości 500,00 zł,
- koszty utrzymanie własne w wysokości 2 000,00 zł,
- koszty związane z utrzymaniem mediów (prąd, gaz, woda) w wysokości 2 500,00 zł.

Ponadto *Strona* złożyła oświadczenia co do posiadanego majątku osobistego i prowadzonej firmy.

Wykazała w Oświadczeniach, że posiada zobowiązania finansowe na łączną kwotę w wysokości ... zł, w tym:

1. Zobowiązania względem .. – 6 004,98 zł (spłata w ratach),
2. Zobowiązania względem ... – 13 857,35 zł (spłata w ratach),
3. Zobowiązania względem ... – 14 000,00 zł (przekazano do egzekucji),
4. Zobowiązania względem *Sądu* w ... z tytułu opłaty wpisu – 15 000,00 zł
(do opłacenia),
5. Podatek od nieruchomości – 4 746,00 (do opłacenia),
6. Podatek w – 2 113,00 zł (do opłacenia).

Zgodnie z Oświadczeniem wykazała, że w skład jego majątku prywatnego wchodzi nieruchomości oraz pozostały majątek, m.in.:

1. Nieruchomości majątek prywatny:
 - a) Dom mieszkalny na działce rolnej o pow. 0,1873 ha w gminie ...
o powierzchni 180 m² wraz z garażem, wyceniony zdaniem *Beneficjenta* na ... tys zł,
 - b) Mieszkanie w bloku w ... o powierzchni 29 m², wycenione zdaniem *Beneficjenta* na 200 000,00 zł,
 - c) Domek letniskowy o powierzchni 30 m², wycenione zdaniem *Beneficjenta* na 150 000,00 - 200 000,00 zł,
 - d) Mieszkanie w ... o powierzchni 20 m², wycenione zdaniem *Beneficjenta* na 100 000,00 - 150 000,00 zł,
 - e) Działka w o powierzchni 800 m²,
 - f) Budynek firmowy.

2. Pozostały majątek:

- a) Udziały w spółce o wartości nominalnej wycenionej przez *Beneficjenta* na ... zł,
- b) Udziały....% w kamienicy przy ..., wycenione zdaniem *Beneficjenta* na zł – ... zł,
- c) Łódź motorowa z 2000 r., wyceniona zdaniem *Beneficjenta* na ... zł,
- d) Firma ... wraz z maszynami.

Organ analizował zgromadzony materiał dowodowy dostarczonych przez *Stronę* tj. sprawozdania finansowe za okres 3 ostatnich lat od daty złożenia wniosku o ulgę czyli za rok 2021, 2022, 2023 r. Z dokumentów tych wynika, że firma spadek dochodów z roku na rok, tj. zł za rok 2021 r., co w rzeczywistości daje 3 018,58 zł na osobę; ... zł za rok 2022 r., co w rzeczywistości daje 2 414,51 zł na osobę oraz ... zł za rok 2023 r., co w rzeczywistości daje 1 005,42 zł na osobę. Natomiast przekazane przez *Stronę* wyciągi z pięciu firmowych rachunków bankowych z dnia 31 sierpnia 2024 r. (potwierdzające stan rachunków bankowych na koniec miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku) pokazują niski lub zerowy stan środków finansowych, gdyż na rachunku bieżącym saldo wynosiło 280,43 zł, na rachunku pomocniczym saldo wynosiło 92,05 zł, na rachunku walutowym saldo wynosiło 0,31 USD, na drugim rachunku walutowym saldo wynosiło 0,01 EUR, a na koncie Rachunku VAT saldo wynosiło 0,00 zł.

Strona do wniosku o oddzielenie ulgi, jak i do wniosku o ponowne rozpatrzenie przedłożyła dokumenty, które miały zobrazować jego sytuację finansową zarówno jako osoby prowadzącej swoją działalność w związku, z którą otrzymał dofinansowanie w ramach przedmiotowego projektu jak i sytuacją sfery prywatnej, a które to dokumenty miały udokumentować spełnianie przez *Stronę* przesłanek udzielenia ulgi tj. ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego.

Analiza zebranych materiałów prowadzi jednak nieodmiennie do wniosku, że *Strona* posiada znaczny majątek, pomimo braku środków finansowych na rachunkach bankowych, z którego można pokryć ww. zobowiązanie zarówno wobec *Organu* jak i innych instytucji publicznych. *Strona* zawnioskowała o udzielenie najdalej idącej ulgi w postaci umorzenia w całości zobowiązania wraz z odsetkami pomimo posiadania majątku wystarczającego do spłaty zadłużenia. Niewątpliwym jest, iż konieczność zwrotu środków wraz z odsetkami doprowadzi do uszczuplenia majątku *Strony*, ale nie można chęci uniknięcia takiego

uszczuplenia identyfikować jako ważny interes strony. W przedmiotowej sprawie *Organ* stwierdza, że nie doszło do wypełnienia przesłanki ważnego interesu zobowiązanego, gdyż taki interes jest to interes wyjątkowy, który znacznie różni się od ogólnych standardów i sytuacji.

Jak zauważył WSA w *Opolu* w wyroku z dnia 17 września 2021 r. I SA/Op 176/21:

„Splata prywatnych zobowiązań, mimo że ograniczająca posiadane środki finansowe, nie jest pozytywną przesłanką do udzielenia ulgi. W przypadku bowiem posiadania długów, z pierwszeństwa w spłacie korzystają długi wobec budżetu państwa, a nie zaciągnięte na podstawie własnych decyzji zobowiązania wobec banków czy innych wierzycieli”.

Z przedstawionych dokumentów wynika, trudna sytuacja przedsiębiorstwa *Strony*, ponieważ dochody z prowadzonej działalności wykazują z roku na rok tendencję spadkową, ale sam stan majątkowy *Strony* należy uznać za dobry i pozwalając na spłatę zobowiązania.

W tym miejscu należy przypomnieć, że środki będące przedmiotem *decyzji nr .../23* zostały pobrane przez *Stronę* z naruszeniem prawa, a w związku z tym obowiązkiem *Strony* jest je zwrócić.

W takim przypadku należy uznać, że uwzględnienie wniosku o umorzenie całości należności byłoby sprzeczne z interesem publicznym, gdyż ciężar spłaty należności, w sytuacji rezygnacji organu z należnych mu świadczeń, obciążyłby budżet *Województwa Świętokrzyskiego*.

Ponownie należy wskazać, że obowiązek zwrotu powstał z przyczyn będących po stronie *Beneficjenta* nie zaś będących wynikiem nagłych, nadzwyczajnych zdarzeń losowych, które mogły ewentualnie uzasadniać przyznanie powyższej ulgi. Przyznanie *Stronie* ulgi w postaci umorzenia powstałych z jej winy zobowiązań, stałoby w sprzeczności z zasadą równego traktowania przez *Organ* beneficjentów *Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego*, którzy znaleźli się w podobnej sytuacji.

Instytucja Zarządzająca musi mieć na względzie to, że przyznanie ulgi jednemu podmiotowi może skutkować zarzutem stawiania go w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do innych podmiotów, które wywiązują się rzetelnie z nałożonych na nie korekt finansowych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt III SA/Wa 1159/10). Takim

praktykom sprzeciwiają się zasady wolnego rynku i wolności gospodarczej. *Instytucja Zarządzająca* jest zobowiązana do równorzędnego traktowania podmiotów korzystających ze wsparcia w postaci dofinansowania.

Kwotę dofinansowania do zwrotu zgodnie z ustawą o finansach publicznych stanowią środki publiczne, które stanowią niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, a które należy rozumieć, jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiącymi dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych.

Organ stwierdza, że argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku interesu publicznego jest fakt, iż zobowiązanie do zapłaty przez *Stronę* pochodzi w całości ze środków unijnych, których *Organ* jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w *umowie o dofinansowanie*, którą *Strona* podpisała. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu *Unii Europejskiej* na koniec danego okresu programowania. Pomimo, że decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których *Instytucja Zarządzająca* jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania. W przypadku braku odzyskania tych środków przez *Instytucję Zarządzającą* obciążają one budżet województwa chyba, że *Instytucja Zarządzająca* nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia.

Jako zabezpieczenie prawidłowej realizacji *umowy o dofinansowanie* *Beneficjent* złożył weksel własny in blanco z deklaracją wekslową i poręczeniem na kwotę dofinansowania.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz przywołane orzecznictwo sądowoadministracyjne, *Instytucja Zarządzająca* stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy

nie zaistniały żadne omówione przesłanki umożliwiające udzielenie ulgi w postaci umorzenia w całości zobowiązania wynikającego z decyzji nr .../23.

Jak wynika z wyroku NSA z dnia 24 sierpnia 2023 r. I GSK 1860/19: „Uznanie administracyjne znajduje zastosowanie dopiero wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek, od której zależy przyznanie ulgi. Natomiast w sytuacji gdy ze stanu faktycznego sprawy wynika, że żadna z przesłanek umorzenia nie zachodzi, wówczas nie mamy do czynienia z decyzją uznaniową, a decyzją związaną. Oznacza to, że stwierdzenie braku spełnienia przesłanki ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego obliguje organ do wydania decyzji o odmowie umorzenia należności.”

W związku z czym *Instytucja Zarządzająca* po przeprowadzonym ponownym rozpatrzeniu sprawy stwierdziła, że *decyzja nr .../24* została wydana w sposób prawidłowy i znajdujący swoje uzasadnienie w obowiązującym stanie prawnym. W sytuacji gdy *Instytucja Zarządzająca* rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzi brak podstawy do jej uchylenia ma obowiązek wydać decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 *k.p.a.*

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do *Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego* w Kielcach w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego*. Wpis od skargi wynosi 200,00 zł. *Beneficjent* ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1.,
2. a/a.